

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

τὸ **Μη Χάνεσαι** θὰ ἐκδίδεται **πεντάκις** τῆς ἐβδομάδος, ἦτοι **Δευτέραν, Τετάρτην, Πέμπτην, Παρασκευὴν** καὶ **Κυριακὴν**. Τὰς τέσσαρας πρώτας ἡμέρας θὰ δίδεται εἰς πώλησιν τὸ ἑσπέρας, κατὰ τὰς 4—5 μ. μ. τὴν δὲ Κυριακὴν τὸ πρωί.

Οὕτω θὰ κατορθώσωμεν νὰ τελειώσωμεν ὀλιγορώτερα τὸν περιφημον **Λυκογιάννην** χάριν τῶν ἀνυπομονούντων ἀναγνώστων του.

Ἡ προσθήκη ἐνὸς ἔτι φύλλου οὐδεμίαν αὐξήσειν τῆς συνδρομῆς ἐπιφέρει.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΟΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ ΑΥΤΩΝ

Τὸ *Μη Χάνεσαι* δὲν ἀντίει εἰς κόμμα. Εἶνε ἐλεύθερος σκοπευτής, ὅχι διὰ νὰ βάλῃ κατὰ τῶν κομμάτων, ἀλλὰ διὰ νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάζῃ τὰ κατ' αὐτά. "Αν ἀνήκεν εἰς κόμμα τὸ *Μη Χάνεσαι*, θὰ ἐξεπροσώπει μόνον τὰς ἰδέας καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ κόμματος· καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει δὲ, ὅτι τὸ κόμμα τοῦτο ἦτο ἅγιον, ἢ ἐξ εὐλαβείας πίστις πρὸς αὐτὸ θὰ ἀπειργεν ἡμᾶς ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ περιβάλλου τῆς μερίδος. Ἄλλ' ἡμεῖς δὲν ἀγαπῶμεν τὸ μάρδρμα· θέλομεν νὰ μᾶς βλέπωσι πάντες, θέλομεν πάντας νὰ βλέπωμεν καὶ ἡμεῖς, καὶ ποθοῦμεν νὰ δυνάμεθα, λέγοντες τὴν ἀλήθειαν, νὰ γινώμεθα πιστευτοί. "Ο,τι παντὸς ἄλλου ἀποστρεφόμεθα εἶνε αἱ παρεξηγήσεις. Αὐταὶ ὑποθέτουσιν ἀμοιβαίας πλαγίας σκέψεις. Εἶνε δὲ ψεῦδος τὸ ἐπὶ ὀπισθοδουλία καὶ κρίνεσθαι καὶ κρίνειν, καὶ τὸ ψεῦδος εἶνε πάντοτε ψεῦδος.

Τὸ ζήτημα τῆς συστάσεως, τῆς κινήσεως, τῆς ὑπάρξεως τῶν κομμάτων κεῖται ἐπὶ τοῦ τάπητος. Τὸ ἔθικεν ἐπ' αὐτοῦ ὁ θάνατος μεγάλου ἀρχηγοῦ μεγάλου πολιτικοῦ κόμματος, τοῦ *Κομμουνδούρου*. Εἶνε δὲ φλογερὸν τὸ οὕτω τεθὲν ζήτημα, διότι ἀρχὴν ἔχει καὶ τέλος τὴν προσωπικὴν

φιλοδοξίαν τῶν περὶ τὴν πλουσίαν ταύτην κληρομίαν περιβαρβούντων συζητητῶν. Καὶ διὰ τοῦτο ἀκούεσθαι ἔνθεν μὲν θερμὰ καὶ εὐλαβῆ αἰσθήματα ἐν κατάνυξαι ἐκπεμπόμενα, ἔνθεν δὲ φιλοτεχνουμένας βαθεΐας περὶ τῶν δικαίων καὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἀπορφανισθέντος κόμματος σκέψεις, ἔνθεν ἐκδηλουμένην θλιψὴν ἄφατον ἐπὶ τῇ ζημίᾳ τῆς πολιτείας ἐὰν τὸ μέγα ἐκεῖνο κόμμα ἀποσυντεθῇ, καὶ ἐκείθεν ἄλλα καὶ πάλιν ἄλλα. Ἄλλ' οὐδαμῶθεν ἀκούεται ἡ πρακτικὴ καὶ ἀναπόδραστος ἐν τοῖς πράγμασιν ἀλήθεια· διότι ἂν πανταχοῦ ἡ ἀλήθεια σώζει, ἐδῶ ἡ τάλαινα διαλύει εἰς ἀτμούς χρυσᾶ ἄνεира, σώζουσα μὲν τὴν οὐσίαν, ὡς ἀλήθεια, ἀλλ' ἀφυπνίζουσα τοὺς ὄνειρευμένους καὶ ἀπολίδουσα αὐτοὺς ἐν τῇ γυμνότητι τῶν νυκτερινῶν ὥρων εἰς τὴν πεζὴν πραγματικότητά.

Οὐδέποτε ἐπιστεύσαμεν, διὲ ἡ χθὲς καὶ πρόην περιθουλουμένη καὶ διατυμπανιζομένη σύνταξις τοῦ Κομμουνδουρικοῦ κόμματος περιείχεν ἐννοιάν τινα πραγματικὴν. Διὰ τοῦτο ἀπεξεδεχόμεθα τὸ ἐπὶ τέλει συμβᾶν μᾶλλον ἢ πράχθην, ἦτοι τὴν ἀπόφασιν τῶν συνελθόντων φίλων τοῦ Κομμουνδούρου τοῦ νὰ μὴ ἀποφασίσωσι τί. Εἶπομεν *συμβᾶν* καὶ οὐχὶ *πραχθῆν*, διότι εἰ καὶ πιστεύομεν, ὅτι ὑπῆρξαν καὶ μέλη τοῦ κόμματος εἰλικρινῶς ἐργασθέντα ὑπὲρ τῆς ἐκβάσεως ταύτης, φρονοῦμεν, ὅτι καὶ ἄνευ αὐτῶν τὸ πρᾶγμα ἐκεῖ θὰ κατέληγεν. "Ἐποεπε νὰ ἀγνοῇ τις τέλεον τί εἶνε κόμμα πανταχοῦ μὲν, ἀλλ' ἐν Ἑλλάδι πρὸ πάντων ἔπρεπε νὰ μὴ ἔχῃ ἰδέαν τινα περὶ τοῦ τί εἶνε καὶ τί πρέπει νὰ ἦεν ὁ ἀρχηγὸς κόμματος, ὅπως φρονῇ ἄλλως.

Τὰ κόμματα πανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ἔπαυσαν ἔχοντα τὰς κοινῶς λεγομένας ἀρχάς. Ἐξαιρέσει τῶν ἔθνων, ἐν οἷς παλαίουςι περὶ τὸν θρόνον ἢ περὶ τὴν μορφήν τῆς κυβερνήσεως καὶ ἔνθα ἡ μόνη ἀρχὴ ἐκάστου τῶν παλαιόντων κομμάτων εἶνε ἡ ἀρνήσις πάσης ἀρχῆς, ἦτοι ἡ ἀνατροπὴ τῆς καθεστηκυίας τάξεως, οὐδαμοῦ ὑπάρχουσι πλέον καθολικαὶ διαιρέσεις ἀφορῶσαι εἰς πολιτικά, κοινωνικά ἢ θρησκευτικὰ ζητήματα. Ἡ καταπληκτικὴ ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ πρόοδος ἔλυσε σχεδὸν πάντα τὰ ζητήματα ταῦτα καὶ ἀπῆλλαξε καὶ πολιτείαν καὶ κοινωνίαν φθοροποιῶν σαράκων κατατρογόντων τὰ σπλάγγνα αὐτῶν. Διὰ τοῦτο βλέπομεν εὐτυχῶς σήμερον ἐν Ἀγγλίᾳ, ἔνθα τὰ